

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Państwowego w Przemyślu, Akta Miasta Przemyśla, sygn. 428, s. 35

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 42 [Gn. 40]

[42] [s. 35] De viro, qui super alium conqueritur pro bonis, que sibi dicit esse innata.
Capitulum XXXXIII

Conqueritur vir super alterum pro bonis, quod vera sua hereditas sit, et quod ille teneat ad iniuria, et sua vera sit successio a patre suo, vel ab alio agnato suo, aut a suo predecessore, et si ille comparet super quem querela proposita fuerit, et dicit se habere bonorum defensorem, et bona possiderit pacifice et quiete, anno et die, contradiccione qualibet non obstante et est iuste ac rite meum predium censuale, ipsum oportet suum defensorem nominare, et ad dies statuere, si potest, et cum defendente seu defensore conservat sua bona in eo, si defensio fuerit, ut iuris est, a defensore. Sin autem sibi defectus fuerit in defensore, actor conservat suam legalem proprietatem, in bonis eiusdem, quia quivis homo suam innatam hereditatem, sive naturalem porcionem, facilius quam alter emptam hereditatem, vel obligatam hereditatem, aut datam proprietatem, aut predium censuale, cum impossibile sit aliquem de naturali porcione defraudari.

[hasła: skarga, nieruchomość, dziedzictwo, spadek, ojciec, krewny po mieczu, spadkodawca, spokojne posiadanie, świadek, rok i jeden dzień, termin, prawo naturalne]